

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 379/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. júna 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej F. P., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. B. F., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 1104/2007, ako aj postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 16 CoE 88/2012 a uznesením z 5. septembra 2012, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. decembra 2012 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou

namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 1104/2007, ako aj postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 CoE 88/2012 a uznesením z 5. septembra 2012 (ďalej aj „napadnuté uznesenie krajského súdu“).

Sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá *inter alia* poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. V rámci zmluvných vzťahov založených zmluvami o úvere pristúpila po dohode s dlžníkom k spísaniu notárskej zápisnice, ktorá obsahovala právny záväzok dlžníka a v ktorej bola označená oprávnená osoba (sťažovateľka, pozn.) a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ako aj súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou.

Z dôvodu nesplnenia povinností zo strany dlžníka bola sťažovateľka nútená domáhať sa splatenia pohľadávky aj s príslušenstvom prostredníctvom exekúcie na podklade exekučného titulu (notárskej zápisnice, pozn.). Okresný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, avšak v priebehu jej vykonávania následne *ex offo* exekúciu uznesením sp. zn. 48 Er 1104/2007 z 11. júla 2011 (ďalej aj „uznesenie okresného súdu“) vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Na základe odvolania sťažovateľky bolo napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdené napadnutým uznesením krajského súdu.

Sťažovateľka v sťažnosti formuluje výhrady proti právnym záverom vyplývajúcim z napadnutého uznesenia okresného súdu a krajského súdu, ktoré považuje za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov vzťahujúcich sa na predmetnú právnu vec a zároveň podáva vlastnú interpretáciu príslušných právnych predpisov aplikovateľných na právnu vec, ktoré tvorili právny základ napadnutého konania. Za relevantné pochybenie v postupe okresného súdu a krajského súdu sťažovateľka považuje predovšetkým skutočnosť, že o zastavení uvedeného exekučného konania bolo rozhodnuté bez toho, aby bolo predtým prerušené konanie, resp. rozhodnuté o návrhu sťažovateľky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1

písm. c) Občianskeho súdneho poriadku z dôvodu potreby podania žiadosti Súdnemu dvoru Európskej únie o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Sťažovateľka tiež tvrdí, že v jej veci konajúce sudy nesprávne aplikovali ustanovenia smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Sťažovateľka na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezom, v ktorom vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, ako aj postupom krajského súdu v napadnutom konaní a jeho napadnutým uznesením, toto napadnuté uznesenie krajského súdu zruší a vec vráti na ďalšie konanie a zároveň jej prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

Súčasťou sťažnosti je aj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia krajského súdu v súlade s § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez

ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd v súvislosti s prípravou na predbežné prerokovanie sťažnosti zistil, že 11. decembra 2012 bola ústavnému súdu doručená sťažnosť sťažovateľky vedená pod sp. zn. Rvp 14741/2012, v ktorej žiada o vydanie rozhodnutia, ktorým by rovnako ako v tomto prerokúvanom prípade ústavný súd vyslovil okrem iného aj porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 1104/2007 a uznesením z 11. júla 2011, ako aj postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 CoE 88/2012 a uznesením z 5. septembra 2012, zrušil toto uznesenie krajského súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie okresného súdu o vyhlásení exekúcie vedenej v prospech sťažovateľky za neprípustnú a následnom zastavení, a sťažovateľke priznal primerané finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania.

Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

Porovnaním sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 14741/2012 a sp. zn. Rvp 14819/2012 ústavný súd zistil, že nimi sťažovateľka namieta postup okresného súdu a krajského súdu v totožnom súdnom (exekučnom) konaní a žiada v nich vysloviť porušenie tých istých práv, priznať finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania. V sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 14741/2012 doručenej ústavnému súdu 11. decembra 2012 sťažovateľka navyše žiada vysloviť porušenie aj ďalších práv vyplývajúcich z ústavy, resp. z dohovoru, a zrušiť aj rozhodnutie okresného súdu.

Z uvedeného teda nespochybniteľne vyplýva, že v čase doručenia prerokúvanej sťažnosti, keď podľa § 18 ods. 2 zákona o ústavnom súde konanie začína, t. j. 13. decembra 2012, ústavný súd už v tej istej veci viedol pod sp. zn. Rvp 14741/2012 konanie začaté

11. decembra 2012. Uvedené zistenie odôvodňuje odmietnutie sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 14819/2012 ako neprípustnej podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže tým došlo k naplneniu dôvodu neprípustnosti ustanoveného v § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde. Navyše, sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 14741/2012 obsahuje rozsiahlejšiu argumentáciu, ako aj formuláciu petitu než sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 14819/2012 doručená ústavnému súdu neskôr a obe sťažnosti obsahujú návrh na vyslovenie porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu, resp. postupom krajského súdu a obsahujú návrh na zrušenie totožného rozhodnutia krajského súdu, priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ako aj úhrady trov konania.

Vzhľadom na tieto zistenia ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júna 2013